

EJDERHANIN
ÖLDÜĞÜ
YERDE

EMİRHAN EDER

📧 / otukennesriyat

YAYIN NU: 2168

EDEBÎ ESERLER: 1102

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI

SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-789-9

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: [0212] 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Sevgi MATBAACILIĞI Proje Danışmanı: Sinan Terzi

Editör: M. Tuğrul Çolak

Kapak Görseli: Feyza Ay

Kapak Tasarımı: Ötüken

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: CB Matbaacılık

Baskı: Ötüken Neşriyat AŞ
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 Beyoğlu-İstanbul
Tel: [0212] 251 03 50
Sertifika Nu: 49269

İstanbul - 2024

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Emirhan Eder: 1998 yılında Balıkesir’de doğdu. 2022 yılında Balıkesir Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Şiirleri 2020 yılından bu yana *Dergâh*, *Söğüt*, *Türk Edebiyatı*, *Mahalle Mektebi* gibi dergilerde yayımlandı.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM DAĞDA DUYULAN NİNNİ

Su-yazgı • 11

Ejderhanın Öldüğü Yerde • 15

Küçük Rivayetler • 17

Savruk Eğim • 20

Sen de Bil Bunları • 21

Kuşları Taşımak • 23

Kurt: Yalnızlık Alfa • 25

Kalbin Mitleri • 27

Çökmeye Yüz Tutsa Omzun Kuşlardan • 30

Seni Güldürerek Hüzünlendiren Şarkı • 32

Kalan • 34

Biraderim Mehmet • 36

Sabah: Saçı Ağarmış • 38

Rüyalarım Çıktıkça • 40

Alışmak • 42

Hece Terrarium • 44

İKİNCİ BÖLÜM KÜLDEN SONRA

Aborjinler • 47

Çoklar Diye Korkma • 48

Yazıt Makro • 50

Kendini Çalan Kopuz • 52

BİRİNCİ BÖLÜM

DAĞDA DUYULAN
NİNİ

ዙዙጸዛዕ:የሃገ:ገዛገገ:ዙዙክ:ገዛገገ:ዙዙዩ

“Gece gündüz yel gibi gittik.”

[Bilge Tonyukuk]

Su-yazgı

el açmıştın bir vakit avcun bulutlar içti
dinlenme tesisleri yol hipnozuna karşı
kanımda elemi ni kurgularken nebatat
çocukluğum bir diken otuna vurup kaçtı

avcumu çevirdiğim güneşte barış tadı
öptüğüm aydan sonra cengimi yokluyorum
biraz kör sadakati ve de giderek atlı
genzimi her yakışı sert kokladığım suyun

İKİNCİ BÖLÜM

KÜLDEN SONRA

“gitti beğler mürveti binip dürerler atı
yediği yoksul eti içtiği kan olısar”

[Yûnus Emre]

Aborjinler

kırık fotür şapkalar kem emperyal çakısı
önünde Ostralya bıçılanmış meşinler
henüz daha dün sabah kan ağladı bu ilkti
ve aslında gülmeyi bilirdi aborjinler

kızıksıl çöllerinde sıçrayan kangurular
telaşlı, çünkü onlar İngiliz atı değil
hem insan bir insana sülük atana kadar
ve aslında gülmeyi bilirdi aborjinler

dünyanın öte ucu, küçük sivri bir çadır
taşradan içresine daldı yanık çelikler
ateş başında güneş son kez batmadan ewel
ve aslında gülmeyi bilirdi aborjinler